

BẢN TIN THỊ TRƯỜNG PHILIPPIN và PALAU

No.25- THÁNG 6 NĂM 2022

**THƯƠNG VỤ VIỆT NAM
TẠI PHILIPPINES**

TRONG SỐ NÀY

- 1. Tin thị trường
- 5. Chuyên mục- Định giá Gạo.
- 10. Chuyên đề: Xi măng VN
- 13. Chuyên đề- RCEP với PLP
- 17. Sự kiện- Doanh nghiệp- Cơ hội Kinh doanh

TIN THỊ TRƯỜNG

10,9 triệu gia đình Philippines nhận mình 'nghèo' trong quý 1, 2022 - Khảo sát của SWS

Manila, Philippines – Ước tính có khoảng 10,9 triệu hộ gia đình Philippines tự coi mình là "nghèo" trong quý đầu tiên của năm nay, theo kết quả khảo sát mới nhất của Cơ quan Dự báo Xã hội (SWS).

Một khảo sát được thực hiện từ ngày 19 đến 27 tháng 4 cho thấy 43% người Philippines tự đánh giá mình là "nghèo" trong khi 34% cảm thấy "cận nghèo". Trong khi đó, 23% tự coi mình "không nghèo", theo kết quả khảo sát công bố 18/5.

SWS cho biết mức này tương tự như khảo sát vào tháng 12 năm ngoái, khi 43% gia đình cảm thấy "nghèo", 39% tự coi mình là "cận nghèo" trong khi 19% cảm thấy "không nghèo".

Các gia đình "nghèo" gia tăng ở Metro Manila, Mindanao. Theo khảo sát, các gia đình "nghèo tự đánh giá" đã tăng ở Mindanao, từ 43% trước tháng 12/2021 lên 60% vào tháng 4/2022. Tại Metro Manila, tỷ lệ này tăng từ 25% lên 32%.

Trong khi đó, các gia đình tự đánh giá mình là "cận nghèo" đã tăng ở Visayas từ 33% lên 46%, cuộc khảo sát cho thấy. Nhưng ở Mindanao, tỷ lệ này giảm từ 48% xuống còn 33%; giảm từ 34% xuống còn 28% ở Balance Luzon và 47% xuống 42% ở Metro Manila.

Hộ "Mới nghèo"- khảo sát của SWS cũng cho thấy trong số 10,9 triệu gia đình "nghèo tự đánh giá" ước tính, 1,5 triệu hộ là "mới nghèo".

"Cuộc khảo sát tháng 4 năm 2022 đã hỏi người nghèo tự đánh giá liệu họ có từng trải qua việc không nghèo (không hoặc cận nghèo) trong quá khứ hay không", SWS cho biết.

"Tổng tỷ lệ gia đình nghèo bao gồm 6,1% những người không nghèo 1-4 năm trước ("Mới nghèo"), 4,5% không nghèo 5 năm trước ("Thường nghèo"), và 32,2% "nghèo bền vững".

Theo SWS, 4,7 triệu trong số 14,6 triệu gia đình "tự đánh giá không nghèo" trong tháng 4/2022 là "mới thoát nghèo". Khoảng 3 triệu người "thường thoát nghèo" trong khi 6,9 triệu người "luôn thoát nghèo".

Nhập khẩu cá, hải sản vào Philippine | Philstar.com

Manila, Philippines – Bộ Nông nghiệp (DA) đã phê duyệt việc nhập khẩu 38.695 tấn (MT) cá đông lạnh và các sản phẩm thủy sản trong quý II năm nay, nhằm ổn định nguồn cung và giá cả thị trường.

DA đã ban hành các hướng dẫn về việc cấp giấy thông quan nhập khẩu vệ sinh và kiểm dịch thực vật (SPSICS) cho các giấy chứng nhận cần thiết để nhập khẩu (CNI) 38.695 tấn cá đông lạnh và các sản phẩm thủy sản cho các chợ xanh.

BT Dar cho biết 38.695 TẤN bao gồm lượng còn lại từ 60.000 tấn được phê duyệt trong quý I. "Dựa trên phân tích nguồn cung cấp cá của BFAR (Cục Thủy sản và Nguồn lợi Thủy sản) trong phần còn lại của năm, chúng tôi sẽ phải đối mặt với sự thiếu hụt nguồn cung cấp cá ước tính 90.000 tấn, mà chúng tôi quyết định cầm bằng cách chỉ mở rộng CNI đã được phê duyệt trước đó", Bộ trưởng Nông nghiệp William Dar nói với The Star trong một tin nhắn văn bản.

Theo hướng dẫn của DA, khối lượng CNI trong quý II sẽ được xử lý ngay lập tức trong vòng 20 ngày khi đến nơi. "Hiệu suất trong việc xử lý cũng như các báo cáo bố trí có thể được coi là một trong những cân nhắc trong việc xác định các nhà nhập khẩu đủ điều kiện cho CNI tiếp theo có thể được ban hành"- DA cho biết một vận đơn hoặc hóa đơn pro-forma sẽ là một phần của các yêu cầu tài liệu cho việc phát hành thông quan nhập khẩu SPS được phát hành theo khối lượng CNI.

Theo DA, chỉ những nhà nhập khẩu có vị thế tốt mới được phép tham gia nhập khẩu, đặc biệt là những người không có bất kỳ quy tắc và quy định nhập khẩu nào.

Theo hướng dẫn, các nhà nhập khẩu phải sẵn sàng bán cá nhập khẩu với mức giá được xác định sau phiên đấu giá không vượt quá P90 và chỉ được giao dịch tại bất kỳ khu vực thương mại nào do Cơ quan Phát triển Thủy sản Philippines (PFDA) chỉ định hoặc cảng cá PFDA để giám sát hiệu quả việc bố trí cá.

Nhà nhập khẩu phải sẵn sàng trả P500 cho mỗi tấn khối lượng được cấp phép. "Khối lượng ban đầu không dưới 280 tấn hoặc tương đương với 10 xe container sẽ được phân bổ cho mỗi nhà nhập khẩu đủ điều kiện, họ sẽ ngay lập tức nộp đơn xin SPSIC với BFAR, ngày cuối cùng sẽ là vào ngày 15 tháng 6 năm 2022", DA cho biết.

BFAR sẽ ngay lập tức xử lý các ứng dụng SPSIC và xác nhận tương tự cho Bộ trưởng để phê duyệt. Trong đơn xin SPSIC, nhà nhập khẩu được yêu cầu xác định cảng nhập cảnh và điểm đến cuối cùng của cá nhập khẩu. "Tất cả các nhà nhập khẩu cũng sẽ quan sát thời gian nộp đơn của SPSICs

như có thể được cung cấp bởi BFAR", DA cho biết. Lệnh hành chính (AO) được ban hành vào ngày 23 tháng 5 và có hiệu lực ngay lập tức.

Trong khi đó, trong một lệnh hành chính riêng biệt, DA đã thu hồi việc gia hạn tạm thời 30 ngày về hiệu lực của SPSICs đối với thị trường nhập khẩu.

Philippines xem Ấn Độ là nguồn nhập khẩu thay thế trong kế hoạch cartel gạo Thái Lan-Việt Nam¹

KG, GMA News - Philippines đang xem xét Ấn Độ, nước xuất khẩu gạo hàng đầu thế giới, như một nguồn thay thế cho mặt hàng này nếu các nước láng giềng ở Đông Nam Á tiến hành kế hoạch được cho là tăng giá gạo và tạo ra một cartel gạo, một quan chức hàng đầu của Bộ Nông nghiệp (DA) cho biết.

Trong một cuộc phỏng vấn trên Dobol B TV, Thứ trưởng DA Fermin Adriano cho biết Tổng thống Rodrigo Duterte đã ban hành một sắc lệnh hành pháp giảm thuế đối với gạo nhập khẩu từ Ấn Độ xuống 35% từ 50% (EO 135 có hiệu lực 12 tháng bắt đầu từ ngày 2/6/2021²).

Thuế nhập khẩu gạo đối với các nước không thuộc Hiệp hội các quốc gia Đông Nam Á (ASEAN) là 50%. Nếu điều này xảy ra, chúng tôi có một nguồn gạo thay thế.

Một báo cáo của Reuters cho biết chính phủ Thái Lan đã công bố kế hoạch tạo ra một liên minh (Cartel) với Việt Nam để tăng cường sức mạnh thương lượng của họ và giúp giảm thiểu chi phí sản xuất gia tăng.

Thái Lan và Việt Nam là hai nước xuất khẩu gạo lớn thứ hai và thứ ba thế giới. Hai nước chiếm 10% nguồn cung gạo toàn cầu, theo dữ liệu từ Bộ Nông nghiệp Mỹ. Tuy nhiên, Ấn Độ chiếm khoảng 40% nguồn cung gạo thế giới. Với điều này, Adriano nói rằng cartel gạo Thái Lan-Việt Nam theo kế hoạch sẽ là không thể nếu Ấn Độ không tham gia. Ông nói: Gạo từ Ấn Độ rẻ hơn so với Việt Nam, nhưng vấn đề là hậu cần.

Ông Marcos muốn ép giảm giá gạo xuống P20 một kg

Tổng thống đắc cử Ferdinand Marcos Jr cho biết ông đang đàm phán với các nhà kinh doanh gạo để nắm giữ giá gạo hiện tại, đồng thời nói rằng ông tìm cách giảm giá gạo xuống mức thấp nhất là P20 / kg. Marcos cho biết trong một cuộc phỏng vấn vào (26/5) rằng hạ giá gạo xuống P20/kg là "nguyện vọng" và mục tiêu của chính quyền ông, nhưng ông không muốn làm như vậy bằng cách hy sinh thu nhập của nông dân địa phương. "Chúng ta cần hình thành chuỗi giá trị. Tôi đã

---

¹ BBT: trích nguồn tin đại chúng tại Philippines, tuy nhiên, nguồn thông tin này chưa phản ánh đúng nội dung cuộc gặp giữa hai bộ nông nghiệp TL- VN gần đây.

² BBT: Ngày 7/6, PLP thông báo việc gia hạn thời hạn của EO này đến hết 2022, xem tại đây

nói chuyện với một số nhà giao dịch và hỏi họ liệu có thể giữ mức giá hiện tại trong vài tháng hay không.

Tôi nghĩ chúng ta sẽ có thể làm được điều đó ngay từ bước đầu tiên, ông nói. "Nhưng về lâu dài, chúng tôi cần phải cố định chuỗi giá trị. Đó là cách duy nhất để làm điều đó", Marcos nói thêm. Tổng thống sắp tới nói rằng một trong những thách thức lớn nhất trong việc phát triển nông nghiệp là thu hút người trẻ tham gia vào ngành. "Thật không may, những người nông dân không muốn con cái của họ cũng trở thành nông dân.

Để giải quyết vấn đề này, chúng ta phải sử dụng công nghệ mới, phải trở thành nông nghiệp công nghiệp để thu hút thanh niên theo đuổi sự nghiệp nông nghiệp", ông nói. Marcos lưu ý thêm rằng ngành nông nghiệp địa phương cần được bảo vệ trước các mối đe dọa từ khối lượng lớn hơn các sản phẩm nông nghiệp nhập khẩu rẻ hơn.

Ông bày tỏ sự dè dặt về việc phê chuẩn thỏa thuận thương mại lớn, Hiệp định Đối tác Kinh tế Toàn diện Khu vực (RCEP), nói rằng Philippines cần đảm bảo rằng hoạt động cạnh tranh địa phương có tính cạnh tranh trước khi mở cửa thị trường địa phương cho các nhà cung cấp theo thỏa thuận thương mại. Hiệp định thương mại RCEP bao gồm 10 thành viên ASEAN cùng với Trung Quốc, Ấn Độ³, Nhật Bản, Hàn Quốc, Australia và New Zealand. Thỏa thuận thương mại này đã được Cung điện thông qua vào tháng 9/2021 và hiện đang trình lên Thượng viện đợi phê duyệt. Marcos nói: "Tôi không biết liệu ngành nông nghiệp của chúng ta có đủ mạnh để đối mặt với sự cạnh tranh mà việc mở cửa thị trường sẽ gây ra hay không. "Chúng ta nên nghiên cứu kỹ, rằng nếu chúng ta phê chuẩn ngay bây giờ thì ảnh hưởng của nó sẽ như thế nào đối với cộng đồng nông dân; đặc biệt là nông dân của chúng tôi, họ cần được bảo hộ".

CHUYÊN MỤC- Đề xuất định giá gạo trong khung 20-30 PHP/kg- (4)

Giá Gạo 20 pesos/kg là không khả thi trong vòng 6 năm tới

Một nhóm nông dân dựa trên dữ liệu và nghiên cứu, Liên đoàn Nông dân Tự do (FFF), đã theo dõi giá gạo trong vài năm qua. Họ ghi nhận giá gạo trung bình trước RTL hoặc Luật Thuế quan gạo, giá trung bình năm RTL có hiệu lực vào năm 2019 và giá hiện tại. Giá gạo cao ngất ngưỡng trong năm 2018, khi sản lượng trong nước hoàn toàn giảm do các yếu tố do khí hậu gây ra, đã được ghi nhận hợp lệ nhưng với một cảnh báo. Năm nay không phải là một năm bình thường đối với cả sản lượng gạo và giá gạo - vì vậy xin đừng sử dụng những dữ liệu đó về sản lượng không ấn tượng và giá tăng làm điểm so sánh.

³ BBT: Ấn Độ không tham gia HĐ RCEP. Hiện tại, thượng viện Philippin chưa phê chuẩn hiệp định

⁴ BBT: Trong bản tin số 24, tháng 5/2022, chúng tôi có đưa bài viết P20/kg gạo? Có thể, nhưng là 'ý tưởng tồi' nếu được trợ cấp mà không đủ điều kiện — giám đốc NEDA, về đề xuất của ông Ferdinand Marcos Jr. (viết tắt BBM) do đó, tại chuyên mục này, chúng tôi giới thiệu một số quan điểm phản đối và căn cứ khả thi xung quanh ý tưởng đưa giá gạo bán lẻ về khung 20-30 peso/kg của chính quyền mới.

Dữ liệu hữu ích được sử dụng trong việc phân tích cách RTL đã thay đổi giá gạo trung bình, theo FFF, nên là những năm 2016 và 2017, đó là những năm bình thường sản xuất khôn ngoan và giá cả khôn ngoan. Năm 2018 là một sai lầm, một sự sai lệch so với bình thường.

Đây là những mức giá trước RTL và sau khi thực hiện luật, theo dõi bởi FFF. Giá cả được theo dõi bởi nhóm nông dân hoàn toàn đồng bộ với dữ liệu của Cơ quan Thống kê Philippines.

Năm 2016, giá trung bình của gạo xay xát thông thường (RMR) là P39,02/kg. Năm 2017, giá gạo xay xát thông thường tăng nhẹ, ở mức P39,53/kg. Năm 2019, năm đầu tiên thực hiện RTL, giá trung bình là P40,57/kg. Nó đã giảm xuống P38,64 vào năm 2020 và P37,60 vào năm 2021. Có thể nói rằng giá RMR trung bình cho năm 2022 sẽ tăng lên mức giá năm 2021.

Dựa trên những con số này, rõ ràng là RTL hầu như không hạ giá gạo, đó là tất cả và là tất cả của pháp luật. Sự khác biệt giữa giá P39.02 và P39.52 năm 2016-2017 và giá P37.60 năm 2021 hầu như không đáng chú ý trong những thời điểm khó khăn này của đồng peso bị lạm phát vùi dập. Lưu ý thực tế là trong những năm trước RTL và sau đó, giá trung bình không bao giờ di chuyển dưới ngưỡng P37 mỗi kg.

Những giá gạo này trước RTL và sau RTL có liên quan đến lời hứa chiến dịch của người chiến thắng giả định trong cuộc đua giành chức tổng thống trong cuộc bầu cử ngày 9 tháng 5 năm 2022, Ferdinand Marcos Jr., đó là giảm giá gạo xuống P20 mỗi kg, pronto. Vì cho rằng việc thông qua RTL và dỡ bỏ các hạn chế định lượng đối với nhập khẩu gạo là sự can thiệp pháp lý / lập pháp tối đa mà chính phủ có thể làm để giảm giá gạo, câu hỏi này có liên quan: Marcos Jr. có thể làm gì hơn để giảm giá gạo với các biện pháp pháp lý đã cạn kiệt? Những can thiệp chính sách nào khác mà ông có thể thực hiện?

Không có câu trả lời dễ dàng. Những người làm dữ liệu và các nhà kinh tế nông nghiệp không thấy con đường đáng tin cậy, khả thi để đạt được phạm vi giá P20 mỗi kg. Không phải trong vòng sáu năm, nhiệm kỳ đầy đủ của chính quyền tiếp theo.

Trên thực tế, nếu chúng ta nhìn vào bức tranh nông nghiệp toàn cầu, những gì các chuyên gia thấy là lo lắng và điềm báo. Mặc dù không có vấn đề gì liên quan đến nguồn cung gạo toàn cầu ngay bây giờ vì khoảng 190 triệu tấn gạo được ước tính nằm trong dự trữ toàn cầu, nhưng có nhiều vấn đề nghiêm trọng trong sản xuất và cung cấp lương thực có thể kéo giảm sự ổn định tương đối của nguồn cung và giá gạo, trong bối cảnh Philippines chưa bao giờ giảm xuống mức P37 mỗi kg.

Mối lo ngại số một của các chuyên gia thực phẩm toàn cầu, và chỉ có Chúa mới biết khi nào vấn đề này sẽ kết thúc, là cuộc chiến Tranh Nga-Ukraine.

Nga và Ukraine cung cấp 25% nguồn cung lúa mì của thế giới. Ai Cập và Lebanon và một số quốc gia ở Bắc Phi phụ thuộc vào các quốc gia tham chiến từ 90% đến 100% nhu cầu lúa mì của họ. Ở

châu Á, Trung Quốc và Indonesia là những khách hàng lớn mua lúa mì và ngô của Ukraine. Giá lúa mì hiện đang tăng gấp đôi hoặc gấp ba giá trước khi Nga xâm lược Ukraine vì nguồn cung thiếu hụt.

Với sự mất ổn định nguồn cung lúa mì toàn cầu, và đây là nơi cung cấp gạo, những người mua lúa mì chất lượng kém truyền thống (được sử dụng để sản xuất thức ăn chăn nuôi) hiện đang chuyển sang gạo kém chất lượng, là sự thay thế lý tưởng trong sản xuất thức ăn chăn nuôi, trong trường hợp không có lúa mì chất lượng kém. Sự gia tăng giá gạo mặc dù dự trữ toàn cầu dồi dào có nguồn gốc từ cuộc khủng hoảng nguồn cung lúa mì. Quyết định gần đây của Ấn Độ, một trong những nhà xuất khẩu lúa mì lớn nhất thế giới, để ngăn chặn tất cả xuất khẩu lúa mì đã làm tăng vấn đề nguồn cung lúa mì. Và nhu cầu gạo ngày càng tăng với chi phí cao hơn.

Sản lượng ngô toàn cầu hiện nay không thể đáp ứng tất cả nhu cầu từ các nhà sản xuất thức ăn chăn nuôi, điều này có thể làm giảm nhu cầu đối với cả lúa mì kém chất lượng và gạo kém chất lượng, vì một thực tế khác của đời sống nông nghiệp toàn cầu. Trước chiến tranh, Ukraine từng là một nhà sản xuất-xuất khẩu ngô lớn và khoảng trống đó hiện được cảm nhận trên thị trường toàn cầu.

Nga, nước xuất khẩu phân bón hàng đầu thế giới, đã quyết định sử dụng hết sản xuất phân bón của mình để sử dụng trong nước và làm xáo trộn sản xuất thực phẩm trên toàn cầu theo nhiều cách gây tổn thương. Ở nhiều nơi trên thế giới, đặc biệt là Brazil sản xuất thực phẩm, nơi từng nhận được hầu hết nhu cầu phân bón từ Nga, giá phân bón đã tăng từ 75% lên 100% và điều đó đã dẫn đến sự gia tăng giá của hầu hết các mặt hàng nông sản họ tiêu thụ trong nước và vận chuyển ra thế giới. Nông nghiệp Philippines đã không tránh khỏi sự gia tăng giá phân bón này, lý do chi phí sản xuất cho mọi loại cây trồng quan trọng được sản xuất trong nước, bao gồm cả gạo, đã tăng tương ứng.

Trung Quốc, một nhà sản xuất và xuất khẩu phân bón lớn khác, được cho là đã tuân theo quyết định của Nga và quyết định này dự kiến sẽ làm xấu đi nguồn cung phân bón toàn cầu và làm trầm trọng thêm vấn đề tăng giá phân bón.

Sự thiếu hụt các mặt hàng lương thực quan trọng do chiến tranh gây ra được Chương trình Lương thực Thế giới (WFP) dự kiến sẽ gây ra nạn đói ở nhiều quốc gia nghèo và bất ổn chính trị trên toàn cầu. Thế giới đang phải đối mặt với không phải là một chế độ nhiều mà là thiếu hụt và tăng giá, theo WFP.

Thực sự không có môi trường thuận lợi, cho dù bên ngoài hay trong nước, có thể dẫn đến P20 mỗi kg gạo. Chờ đã, có một lựa chọn chính sách theo đó P20 mỗi kg gạo đã hứa có thể diễn ra. Nhưng nó sẽ gây ra thảm họa tài chính.

Nhóm câu hỏi gửi tới chính phủ khiếu nại về RTL

ManilaTime- Liên đoàn Nông dân Tự do (FFF) nói rằng trong khi Luật Thuế quan Gạo (RTL) có một số tác động tích cực đến ngành gạo của đất nước, những gì chính phủ báo cáo về lợi ích của luật là "một nửa sự thật" được hỗ trợ bởi các tuyên bố "lừa đảo".

Trong một bài báo vị trí, Leonardo Montemayor, chủ tịch hội đồng quản trị của Liên đoàn Nông dân Tự do (FFF), đã trình bày lập trường của họ về tác động kinh tế của RTL, hoặc Đạo luật Cộng hòa (RA) 11203, khi Tổng thống đắc cử Ferdinand "Bongbong" Marcos Jr. vẫn chưa đưa ra tuyên bố về luật.

Luật Thuế quan gạo đã loại bỏ các hạn chế đối với việc nhập khẩu, xuất khẩu và kinh doanh gạo. Các hạn chế đối với hàng nhập khẩu đã được thay thế bằng thuế quan. Ngoài ra, RA 11203 đã loại bỏ quyền kiểm soát của Cơ quan Lương thực Quốc gia (NFA) đối với việc nhập khẩu gạo và cho phép nhập khẩu không bị cản trở bởi khu vực tư nhân.

RA 11203 cũng tạo ra Quỹ nâng cao năng lực cạnh tranh lúa gạo mà các nhà quản lý kinh tế của đất nước tuyên bố giảm giá gạo, kiềm chế lạm phát, cung cấp hỗ trợ bổ sung cho nông dân và giảm tổn thất của chính phủ.

Tuy nhiên, những gì chính phủ báo cáo cho công chúng không phải là toàn bộ sự thật, Montemayor nói. "Như họ tuyên bố, giá gạo thực sự giảm tới P7 mỗi kg so với mức đỉnh vào năm 2018. Nhưng điều này không chỉ do RTL. Ngay cả trước khi luật có hiệu lực vào tháng 3 năm 2019, giá đã giảm xuống P3,50 mỗi kg với sự xuất hiện của nhập khẩu khẩn cấp đã được chính phủ phê duyệt vào cuối năm 2018.

Montemayor cáo buộc các nhà quản lý kinh tế của đất nước đã "không trung thực" bằng cách hạn chế so sánh với giá cả vào năm 2018, khi giá cao bất thường do cuộc khủng hoảng gạo.

"Họ phải nhận thức được rằng giá trong ba năm đầu của RTL thực tế phù hợp, trung bình, giá trong những năm bình thường hơn của năm 2016 và 2017. Nhưng họ không tiết lộ thực tế này, bởi vì điều đó có nghĩa là người tiêu dùng đã không có giá tốt hơn theo RTL và gạo rẻ hơn được hứa hẹn - do nhập khẩu không kiểm chế - đã không thực sự thành hiện thực.

Về phần mình, Bộ trưởng Nông nghiệp William Dar cho biết tình trạng thiếu gạo giả tạo trong năm 2018 là do nhập khẩu không đúng thời hạn của NFA, dẫn đến lạm phát gạo. Tuy nhiên, ông bảo vệ rằng "RTL bây giờ sửa chữa những trường hợp như vậy bằng cách loại bỏ độc quyền của NFA về nhập khẩu gạo... RTL được tạo ra trên tinh thần tránh tình trạng thiếu hụt khác và nâng cao khả năng cạnh tranh của nông dân trồng lúa địa phương".

Nhưng các nhà quản lý kinh tế sẽ bị đổ lỗi cho cuộc khủng hoảng gạo năm 2018, FFF cho biết, cáo buộc rằng chính sự quan tâm của họ trong hội đồng NFA đã nhiều lần từ chối yêu cầu từ ban quản lý NFA để bổ sung dự trữ của cơ quan bằng hàng nhập khẩu, cho đến khi cơ quan này hết gạo và giá đã vượt khỏi tầm kiểm soát. "Sau đó, họ sử dụng cuộc khủng hoảng để biện minh cho việc đi qua nhanh chóng của RTL. Và khi giá gạo đi xuống, họ đã báo trước sự thành công của luật pháp trong việc giải quyết một vấn đề mà chính họ, thực sự tạo ra", Montemayor nói.

Đồng thời, Montemayor nhấn mạnh rằng khẳng định của chính phủ rằng Luật Thuế quan gạo làm giảm lạm phát dựa trên gạo cũng là "rất sai lệch"- "Lạm phát gạo bằng 0 chỉ có nghĩa là giá không thay đổi so với giai đoạn trước. Ngay cả khi lạm phát bằng 0, người tiêu dùng cũng không khá hơn, bởi vì họ vẫn phải trả giá gạo cao như năm 2016 và 2017", ông chỉ ra, lưu ý rằng người nghèo tồi tệ hơn theo chế độ kinh doanh gạo tự do hóa khi nó ngăn NFA bán P27 mỗi kg gạo thông thường tại các thị trường công cộng.

"Các nhà nhập khẩu, lần lượt, đã chọn để mang lại các loại gạo cao cấp đắt tiền hơn, điều này mang lại cho họ tỷ suất lợi nhuận cao hơn. Người tiêu dùng nghèo bây giờ không có lựa chọn nào khác ngoài việc trả thêm P10 cho mỗi kg để có được gạo thông thường từ các thương nhân thương mại", Montemayor nói thêm.

Tuy nhiên, đối với Dar, RTL được ký thành luật đến vào thời điểm "tốt" hoặc vào tháng 2 năm 2020 vì đại dịch đã tấn công vào tháng 3 cùng năm và có những lo ngại về tình trạng thiếu hàng hóa lớn. "Việt Nam, một nguồn gạo chính của chúng ta, đã áp đặt lệnh cấm xuất khẩu tạm thời. Vì vậy, chế độ tự do hóa cũng cho phép chúng ta khai thác các nguồn khác như Ấn Độ. Rất may, sự thiếu hụt đã không xảy ra ngay cả ở đỉnh điểm của lệnh phong tỏa", ông nói trong một tuyên bố với The Manila Times.

BBM kêu gọi thực hiện đánh giá 'nghiêm túc, thực tế' về RTL

ManilaTime- Một nhóm nông dân kêu gọi Tổng thống Ferdinand "Bongbong" Marcos Jr. (BBM) và các nhà lập pháp sắp tới thực hiện một đánh giá "nghiêm túc và thực tế" về Luật Thuế quan Gạo (RTL) và sửa đổi luật khi thấy cần thiết.

Trong một tuyên bố, Liên đoàn Nông dân Tự do (FFF) đã bác bỏ tuyên bố rằng Đạo luật Cộng hòa (RA) 11203 hoặc "Luật thuế quan gạo" đã làm giảm đáng kể giá gạo cho người tiêu dùng nghèo.

Được ban hành vào tháng 3 năm 2019, RTL đã loại bỏ các hạn chế về nhập khẩu, xuất khẩu và kinh doanh gạo. Các hạn chế đối với hàng nhập khẩu đã được thay thế bằng thuế quan. Theo RA 11203, các thương nhân gạo được phép nhập khẩu bao nhiêu khối lượng tùy thích với điều kiện họ sẽ phải trả các mức thuế cần thiết.

Các quan chức của Bộ Tài chính (DoF) đã khẳng định RTL làm cho gạo có giá cả phải chăng hơn bằng cách giảm giá bán lẻ xuống P7 mỗi kg, từ mức cao nhất được báo cáo là P46 mỗi kg trong cuộc khủng hoảng gạo năm 2018.

FFF nói rằng số liệu của DoF là "lừa dối" vì họ so sánh giá gạo hiện tại với mức của họ vào năm 2018, khi giá cao bất thường do cuộc khủng hoảng gạo. "Trên thực tế, giá trung bình của gạo xát thông thường hoặc RMR trong ba năm đầu tiên của RTL về cơ bản giống như năm 2016 và 2017", Giám đốc quốc gia FFF Raul Montemayor cho biết.

Theo dữ liệu được cơ sở lại gần đây từ Cục Thống kê Philippines (PSA), giá bán lẻ bình quân P39,02 mỗi kg vào năm 2016 và P39,52 vào năm 2017. Sau khi tăng lên mức trung bình P42,80 trong cuộc khủng hoảng năm 2018, giá đã chững lại ở mức P40,57 vào năm 2019 và P38,64 vào năm 2020. Năm 2021, giá RMR trung bình ở mức P37,60, hoặc chỉ rẻ hơn P1,42 mỗi kg so với năm 2016.

"Mặc dù RTL cho phép nhập khẩu gạo nhập khẩu rẻ hơn, nhưng các khoản tiết kiệm chủ yếu được nắm bắt bởi các nhà nhập khẩu và thương nhân và không được chuyển cho người tiêu dùng. Ngoài ra, hầu hết các mặt hàng nhập khẩu là cho các loại gạo cao cấp để bán cho người tiêu dùng khá giả, không phải là các loại giá cả phải chăng hơn mà NFA sử dụng để nhập khẩu cho người nghèo. Đó là lý do tại sao người tiêu dùng nghèo ngày nay thực sự đang trả gần như giống như năm 2016 và 2017", Montemayor giải thích.

Ông cũng lưu ý rằng gạo P27 mỗi kg mà Cơ quan Lương thực Quốc gia (NFA) sử dụng để phân phối đã biến mất khỏi thị trường. Các nhà quản lý kinh tế chịu trách nhiệm chính cho cuộc khủng hoảng năm 2018, vì họ âm mưu trong Hội đồng NFA để ngăn NFA bổ sung hàng tồn kho cho đến khi cổ phiếu của họ bị thu hẹp về 0, theo FFF. "Trên thực tế, họ đang tuyên bố tín dụng cho việc giảm giá gạo thông qua RTL, trong khi thực tế chính họ đã khiến giá gạo tăng vọt ngay từ đầu", Montemayor nói.

FFF sau đó kêu gọi chính phủ tiến hành xem xét ngay lập tức Luật thuế quan gạo và giải quyết tất cả các vấn đề ảnh hưởng đến nông dân nhỏ.

CHUYÊN ĐỀ- XI MĂNG VIỆT NAM NHẬP KHẨU VÀO PHILIPPIN ⁽⁵⁾

Các nhà sản xuất xi măng địa phương phản nản về sự gia tăng nhập khẩu của Việt Nam

ManilaStandard- Việt Nam đang bán lượng xi măng ngày càng gia tăng vào Philippines trong ba năm qua, lần át sản xuất của các công ty nội địa.

Hiệp hội các nhà sản xuất xi măng Philippines (CEMAP) đã trình bày dữ liệu cho thấy nhập khẩu xi măng của Việt Nam tăng đều đặn trong những năm qua trong phiên điều trần của Ủy ban Thuế quan về thuế chống bán phá giá tạm thời do Bộ Thương mại và Công nghiệp áp đặt.

Dữ liệu thu thập từ Cục Hải quan bởi CEMAP cho thấy nhập khẩu xi măng đạt 7,107 triệu tấn vào năm 2021, với Việt Nam chiếm 91% tương đương 6,466 triệu tấn, trong khi các nguồn khác chỉ chiếm 9%.

---

⁵ Từ ngày 1 đến 7/6/2022, Ủy ban Thuế Philippines tiến hành Điều trần công khai đối với Kết luận Áp thuế chống bán phá giá đối với Xi măng nhập khẩu từ Việt Nam theo đề nghị của 4 nhà sản xuất địa phương và DTI sau quá trình điều tra kết luận của UB này. BBT chúng tôi xin đăng tải một số quan điểm trên hệ thống thông tin đại chúng tại Philippine xung quanh vấn đề này.

Nhập khẩu từ Việt Nam tăng đều đặn lên 4,118 triệu tấn vào năm 2018, 4,167 triệu tấn vào năm 2019 và 5,396 MMT vào năm 2020 trong tổng nhập khẩu lần lượt là 5,909 triệu tấn, 6,305 triệu tấn và 6,246 triệu tấn.

CEMAP ghi nhận lợi nhuận giảm của các nhà sản xuất xi măng địa phương do sự gia tăng nhập khẩu ổn định, được cho là rẻ hơn 10% đến 15 so với xi măng trong nước. Nhập khẩu và xi măng nội địa đang ở mức ngang giá ở Metro Manila.

Nhóm này bày tỏ báo động rằng trong khi năng lực trong nước đang mở rộng để đáp ứng nhu cầu trong nước, nhập khẩu vẫn tiếp tục tăng.

CEMAP cho biết năng lực sản xuất xi măng nội địa đã được mở rộng kể từ năm 2019 với công suất bổ sung 3,7 triệu tấn để tăng công suất trước đó là 30,6 triệu TẤN. Công suất bổ sung thêm 2 triệu tấn vào năm 2020 và 6,6 triệu tấn vào năm 2021.

Từ năm 2022 đến năm 2025, công suất nội địa dự kiến sẽ tăng thêm 19,5 triệu tấn. Nhu cầu ước tính đạt 66 triệu tấn đến năm 2025. Điều này có nghĩa là chỉ một nửa nhu cầu có thể được phục vụ bởi năng lực địa phương.

Trong khi đó, các nhà nhập khẩu xi măng cho biết việc chính phủ áp thuế chống bán phá giá đối với hàng nhập khẩu sẽ không chấm dứt nhập khẩu vì thiếu nguồn cung trong nước.

DTI đã áp thuế chống bán phá giá tạm thời đối với các thương hiệu xi măng Portland cụ thể nhập khẩu từ Việt Nam vào tháng 12 năm 2021 sau khi tiến hành xác định sơ bộ về kiến nghị chống bán phá giá của Republic Cement & Building Materials Inc., Cemex Philippines và Holcim Philippines Inc.

DTI phát hiện 9 trong số 16 nhà xuất khẩu xi măng loại 1 của Việt Nam và 4 trong số 12 nhà xuất khẩu xi măng loại 1P từ các nguồn khác đang bán phá giá xi măng trong nước, gây thiệt hại vật liệu cho ngành công nghiệp trong nước.

Bán phá giá xảy ra khi các nhà xuất khẩu bán sản phẩm của họ cho một quốc gia nhập khẩu với giá thấp hơn giá trị bình thường khi tiêu thụ tại thị trường nội địa của họ. Theo Hiệp định chống bán phá giá của Tổ chức Thương mại Thế giới (WTO), các nước thành viên WTO có quyền áp thuế chống bán phá giá để giảm thiểu thiệt hại liên quan đến bán phá giá đối với ngành công nghiệp trong nước.

Ngành xi măng leo thang vụ kiện Việt Nam bán phá giá

PNA- Ngành công nghiệp sản xuất xi măng nội địa PLP tìm thấy tiếng nói chung với Republic Cement kiện việc bán phá giá xi măng không suy giảm từ Việt Nam. Republic Cement chỉ trích việc tiếp tục bán phá giá xi măng nhập khẩu từ Việt Nam đã dẫn đến thiệt hại vật liệu cho các nhà sản xuất trong nước.

Trong phiên điều trần trước Ủy ban Thuế quan vào ngày 3/6, Reinier Dizon, phó chủ tịch chiến lược và phát triển kinh doanh của Republic Cement cho biết khối lượng bán hàng cũng như giá cả của công ty ông đã bị ảnh hưởng nghiêm trọng bởi nhập khẩu xi măng từ Việt Nam.

Ủy ban đang trong ngày thứ hai của phiên điều trần công khai về lời kêu gọi của các nhà sản xuất xi măng địa phương áp đặt các biện pháp chống bán phá giá dứt khoát đối với xi măng loại 1 và loại 1P nhập khẩu từ Việt Nam.

Dizon cho biết tác động tiêu cực đối với Xi măng Cộng hòa nhập khẩu xi măng từ Việt Nam được hỗ trợ bởi dữ liệu bí mật về khối lượng bán hàng được đệ trình lên ủy ban để đánh giá cao. "Giá cả là một chức năng của cung và cầu nhưng giá của chúng tôi đã bị ảnh hưởng bởi nhập khẩu với giá bán phá giá trên toàn quốc", Dizon nói thêm.

Ông cho biết trong khi chi phí năng lượng chủ yếu từ than đá và các nhiên liệu khác, chiếm khoảng 70% chi phí sản xuất của Republic Cement, liên tục tăng, họ không thể chuyển chi phí cho người tiêu dùng vì thách thức gay gắt đến từ xi măng bán phá giá từ Việt Nam. "Giá than đã tăng lên một cách thiên văn nhưng chúng tôi không thể vượt qua chi phí. Chúng ta đang mất doanh thu; chúng tôi đang mất khối lượng", Dizon nói.

Mặc dù ông thừa nhận rằng vị trí lợi nhuận của Republic Cement đã được cải thiện một chút từ năm 2017 đến năm 2020, nhưng đó chỉ là do công ty đã đầu tư khoảng 10 tỷ PHP để cải thiện hoạt động- "Nhưng doanh thu của chúng tôi vẫn giảm vì nhập khẩu với giá bán phá giá". Dizon cho biết việc sử dụng công suất của các nhà máy của Republic Cement đã bị ảnh hưởng bởi việc bán phá giá xi măng từ Việt Nam, cụ thể là 5% vào năm 2019 và 19% vào năm 2020.

Mặc dù đại dịch COVID-19 có thể đã góp phần một chút vào việc giảm công suất như vậy, Dizon cho biết "chủ yếu là do nhập khẩu" từ Việt Nam. Ông chỉ ra rằng việc phong tỏa hoặc tăng cường các biện pháp kiểm dịch cộng đồng của chính phủ đã dẫn đến việc đóng cửa bốn nhà máy của họ ở Luzon, trong khi các nhà máy khác tiếp tục hoạt động. Điều làm cho vấn đề tồi tệ hơn, Dizon nói, là thay vì bán nhiều hơn, Republic Cement thấy rằng thị trường vẫn bị "đàn áp". "Hàng nhập khẩu vẫn đang đến đất nước ở Luzon bất chấp lệnh phong tỏa. Họ có một số lợi thế vì ở Việt Nam họ không có sự phong tỏa trong sản xuất xi măng như chúng tôi đã làm ở đây. Kết quả là, chúng tôi phải chịu đựng nhiều hơn khi tay chúng tôi bị còng ít nhất là ở Luzon trong thời gian đó", ông nói.

Dựa trên kinh nghiệm của mình trong ngành, Dizon cho biết có cơ sở hợp lý để kết luận rằng các nhà sản xuất xi măng địa phương khác cũng đang quay cuồng tương tự từ tác động của nhập khẩu xi măng không suy giảm từ Việt Nam.

"Đây không phải là duy nhất đối với Republic Cement vì chúng tôi đang hoạt động ở đất nước này cùng với những người chơi khác. Do đó, thật hợp lý khi giả định và kết luận về vấn đề đó rằng việc bán phá giá xi măng trong nước không được cảm thấy đơn độc bởi Republic Cement.

Ông nói thêm rằng không chỉ các công ty thành viên của Hiệp hội các nhà sản xuất xi măng Philippines (CeMAP) mà cả những người không phải là thành viên cũng ủng hộ kiến nghị áp thuế chống bán phá giá dứt khoát đối với xi măng nhập khẩu từ Việt Nam.

Giám đốc điều hành Cemex Holdings Philippines Ignacio Alejandro Mijares cũng làm chứng. Tương tự, Mijares cho biết nhập khẩu bán phá giá từ Việt Nam đã ảnh hưởng đến khối lượng và giá cả của họ, và tài chính tổng thể.

Trước đó, tiếp tục lời khai của Giám đốc điều hành CeMAP Cirilo Pestano cho biết Tổng công ty Xi măng Eagle và Tổng công ty Xi măng miền Bắc, không phải là thành viên của tổ chức, ủng hộ vụ kiện chống bán phá giá.

Trong phiên điều trần đầu tiên trước ủy ban, Pestano đã làm chứng rằng tính đến năm 2021, Việt Nam chiếm 91% nhập khẩu xi măng vào nước này về khối lượng và giá trị, tăng lên khoảng 61% vào năm 2017 từ gần nil vào năm 2013.

Ông nói thêm rằng sự gia tăng nhập khẩu xi măng từ Việt Nam tăng nhanh hơn so với tăng trưởng hàng năm (YOY) của thị trường Philippines. Biểu đồ do CEMAP trình bày cho thấy nhập khẩu xi măng tăng từ 2,486 triệu tấn (MMT) năm 2017 lên 5,396 MMT vào năm 2020 và 6.466 MMT vào năm 2021.

Phiên điều trần công khai sẽ tiếp tục trong những ngày tới và tiếp theo là các nhân chứng đối lập bao gồm các nhà nhập khẩu và các nhà xuất khẩu Việt Nam.

CHUYÊN ĐỀ- Tại sao RCEP lại quan trọng đối với Philippines?

ASIAN POST- Phiên họp cuối cùng của Thượng viện Philippines trong khuôn khổ Đại hội 18 đã kết thúc vào ngày 1 tháng 6 năm 2022 mà không đề cập, thảo luận và phê chuẩn Hiệp định Đối tác Kinh tế Toàn diện Khu vực (RCEP). Điều này có nghĩa là Philippines đã một lần nữa bỏ lỡ cơ hội trở thành một phần của thỏa thuận thương mại lớn nhất thế giới. RCEP lớn hơn các khối thương mại khu vực khác, thậm chí lớn hơn cả Liên minh châu Âu (EU).

Vào tháng 9 năm 2021, Tổng thống sắp mãn nhiệm Rodrigo Duterte đã ký phê chuẩn RCEP, nhưng để RCEP có hiệu quả hoàn toàn, nó cần sự đồng thuận của Thượng viện, điều mà nó đã không làm được.

Tại sao lại là RCEP?

RCEP có hiệu lực từ ngày 1/1/2022... RCEP cung cấp một khuôn khổ hợp tác kinh tế và thương mại khu vực trong khu vực châu Á Thái Bình Dương. RCEP tích hợp và tối ưu hóa các quy tắc kinh tế và thương mại của khu vực trong một loạt các lĩnh vực, bao gồm hàng hóa, dịch vụ, đầu tư, quyền sở hữu trí tuệ, thương mại điện tử và chính sách cạnh tranh, sẽ thúc đẩy hơn nữa sự phát triển tích hợp của chuỗi công nghiệp, chuỗi cung ứng và chuỗi giá trị trong khu vực.

RCEP khuyến khích dòng vốn đầu tư nước ngoài, tạo cơ hội hợp tác và hình thành liên doanh trong khu vực, và cho phép sự tham gia nhiều hơn của nhiều nhà cung cấp dịch vụ trong các lĩnh vực quan trọng như sản xuất, lĩnh vực sáng tạo, dịch vụ tài chính, hàng không vũ trụ và đóng tàu, nghiên cứu và phát triển (R&D), CNTT-BPO, dịch vụ chuyên nghiệp, dịch vụ giáo dục và năng lượng...

RCEP được kỳ vọng sẽ mang lại những cơ hội mới hữu hình cho cộng đồng doanh nghiệp trong khu vực châu Á Thái Bình Dương, đặc biệt là tạo điều kiện thuận lợi cho các doanh nghiệp vừa và nhỏ (SMEs) để họ có thể tham gia tốt hơn vào hợp tác kinh tế và thương mại khu vực và khai thác thị trường ở các quốc gia khác nhau bằng cách hưởng cổ tức chính sách của hiệp định này.

Thật vậy, các thành viên RCEP sẽ được hưởng lợi nhiều từ hiệp định thương mại, nếu không phải trong ngắn hạn, ít nhất là trong dài hạn.

Đặt chỗ?

Tổng thống đắc cử Ferdinand "Bongbong" Marcos Jr. có sự dè dặt về việc thúc đẩy phê chuẩn RCEP. Marcos muốn đánh giá khả năng cạnh tranh của đất nước trước khi theo đuổi việc phê chuẩn RCEP. Ông muốn có một cái nhìn khác về RCEP và nghiên cứu về tác động có thể có của nó đối với nông dân. Ông bày tỏ lo ngại về khả năng cạnh tranh của đất nước, đặc biệt là của ngành nông nghiệp và nông dân địa phương, và ông muốn đất nước sẵn sàng cạnh tranh trước khi phê chuẩn RCEP.

Tuy nhiên, việc tham gia một hiệp định thương mại như RCEP và mở cửa nền kinh tế với thế giới không nhất thiết là một điều mới đối với Philippines. Philippines là một thành viên của Tổ chức Thương mại Thế giới (WTO), thông qua đó tăng đáng kể các ràng buộc thuế quan, cắt giảm thuế quan rộng rãi, loại bỏ các biện pháp định lượng và phi thuế quan khác, và các cam kết trong nhiều lĩnh vực dịch vụ đã được đưa ra.

Ngay từ đầu, sự tham gia của nước này vào WTO đã tự do hóa thương mại trên cơ sở đa phương, giảm các rào cản thương mại và giảm thuế quan. Ngoài ra, thương mại đã được tự do hóa trong các FTA ASEAN Plus One như FTA ASEAN Australia New Zealand, FTA ASEAN Trung Quốc và FTA ASEAN Hàn Quốc.

Liên quan đến sự mâu thuẫn của Tổng thống đắc cử về RCEP so với ngành nông nghiệp, Bộ Thương mại và Công nghiệp (DTI) đã chỉ ra, không kém gì Bộ trưởng Thương mại sắp mãn nhiệm Ramon Lopez rằng ngành nông nghiệp an toàn với RCEP chính xác vì không có sản phẩm nông nghiệp mới nào có độ nhạy cảm cao được đưa vào Lịch trình cam kết của đất nước.

Những sản phẩm nông nghiệp rất nhạy cảm này bao gồm thịt lợn, thịt gia cầm, khoai tây, hành tây, tỏi, bắp cải, đường, cà rốt và gạo. Điều này có nghĩa là thuế quan vẫn bảo vệ các sản phẩm này. Thuế quan là một loại thuế do chính phủ của một quốc gia áp đặt đối với hàng nhập khẩu hoặc xuất khẩu hàng hóa cụ thể.

Trợ lý Bộ trưởng DTI Atty. Allan B Gepty nhấn mạnh trong một diễn đàn được tài trợ và tổ chức bởi Hiệp hội Hiểu biết Philippines-Trung Quốc (APCU) rằng hiệp định RCEP mang lại cơ hội lớn cho ngành nông nghiệp; từ tăng cường tiếp cận thị trường, các biện pháp tạo thuận lợi thương mại, tham vấn có thời hạn trong việc giải quyết các vấn đề thương mại đến đầu tư nhiều hơn vào nghiên cứu và phát triển trong khoa học nông nghiệp và thậm chí cả sản xuất.

Ông Gepty nói: "Nông dân và các nhà sản xuất của chúng ta nên xem RCEP là cơ hội để họ có quyền truy cập ổn định vào các mặt hàng đầu vào và thực hiện nông nghiệp rẻ hơn như phân bón, thuốc trừ sâu và máy móc nông nghiệp. Họ cũng có thể xuất khẩu sản phẩm của mình sang khu vực RCEP theo một thỏa thuận ưu đãi và tạo thuận lợi thương mại hơn. Trong quá trình này, RCEP sẽ khuyến khích đầu tư vào chế biến thực phẩm và thậm chí nghiên cứu và phát triển (R&D) trong khoa học và công nghệ nông nghiệp. Tóm lại, ngành nông nghiệp của chúng ta sẽ gặt hái được những lợi ích này đồng thời được hưởng bảo hộ thuế quan đối với một số sản phẩm nông nghiệp nhất định".

Dữ liệu cho thấy khoảng 74% nhập khẩu phân bón của nước này là từ các quốc gia thành viên RCEP như Trung Quốc, Indonesia, Malaysia, Hàn Quốc, Việt Nam và Nhật Bản, theo cách tương tự, khoảng 70% nhập khẩu thuốc trừ sâu cũng đến từ các nước RCEP như Trung Quốc, Malaysia, Indonesia, Nhật Bản và Hàn Quốc. Ngoài ra, khi nhập khẩu máy móc nông nghiệp, khoảng 78% trong số đó đến từ các nước RCEP như Thái Lan, Trung Quốc và Nhật Bản.

Tương tự như vậy, có mạng lưới an toàn tại chỗ để chống lại bất kỳ rủi ro nào và bảo vệ nền kinh tế Philippines và công chúng khỏi bất kỳ tình huống không lường trước nào, và chúng bao gồm (a) thời gian ân hạn / linh hoạt để thực hiện các cam kết mới; (b) các biện pháp phòng vệ thương mại; (c) sửa đổi cam kết trong trường hợp đặc biệt; (d) Đặt chỗ đầu tư; và (e) ngoại lệ.

Trên lưu ý này, có lẽ, liên quan đến nông nghiệp, những gì Philippines nên làm có lẽ không né tránh RCEP vì nó giống như chủ nghĩa bảo hộ hoặc chính sách bảo hộ. Thay vào đó, chính quyền sắp tới nên tập trung nhiều hơn vào việc hiện đại hóa ngành nông nghiệp.

Một báo cáo tháng 9 năm 2020 của Ngân hàng Thế giới có tiêu đề: "Chuyển đổi nông nghiệp Philippines trong covid-19 và xa hơn nữa" nêu rõ sự cần thiết của nông nghiệp Philippines để chuyển đổi thành một lĩnh vực năng động, tăng trưởng cao cần thiết cho đất nước để tăng tốc độ phục hồi, giảm nghèo và tăng trưởng bao trùm.

Điều này có nghĩa là chính quyền sắp tới nên đa dạng hóa hơn nữa và sử dụng các công nghệ nông nghiệp hiện đại, chi tiêu nhiều hơn cho R & D, cơ sở hạ tầng, hệ thống đổi mới, hệ thống thông tin thị trường và hệ thống an toàn sinh học, điều này sẽ dẫn đến giảm nghèo nhanh hơn và tăng năng suất cao hơn thông qua hiện đại hóa tổng thể của ngành nông nghiệp.

Báo cáo cũng nói rằng các biện pháp can thiệp như hợp nhất trang trại (bao gồm các chương trình hợp tác nông nghiệp, ví dụ), dịch vụ mở rộng tốt hơn, thương mại điện tử và đầu tư vào

các công ty khởi nghiệp kinh doanh nông nghiệp có thể thúc đẩy hơn nữa việc hiện đại hóa nông nghiệp Philippines.

"Những thay đổi mô hình này sẽ rất quan trọng để đáp ứng các cơ hội thị trường trong nước và toàn cầu mới nổi trong khi tạo việc làm, nâng cao thu nhập của nông dân và đảm bảo nhu cầu an ninh lương thực của đất nước, và đáp ứng những thách thức mới của biến đổi khí hậu", Dina Umali-Deininger, Giám đốc thực hành của Ngân hàng Thế giới về Nông nghiệp và Thực phẩm cho Đông Á và Thái Bình Dương cho biết.

Do đó, điều này có nghĩa là chính quyền tiếp theo có thể phải xem xét và xem xét lại những lợi ích và tác động của chương trình cải cách nông nghiệp của đất nước đối với sức khỏe tổng thể của ngành nông nghiệp của đất nước và có thể cố gắng điều chỉnh lại và đưa ra một số biện pháp chính sách phù hợp hơn với ý nghĩa của thời gian.

Hơn nữa, đất nước cũng phải nghiên cứu, học hỏi và lưu ý các thực tiễn tốt nhất của các quốc gia có ngành nông nghiệp mạnh mẽ, hiện đại hóa và hội nhập rộng rãi vào thị trường toàn cầu bằng cách sử dụng công nghệ truyền thông thông tin (ICT).

Ưu điểm và lợi ích

Bên cạnh các mạng lưới an toàn nêu trên, DTI nhấn mạnh vai trò quan trọng của RCEP trong việc thúc đẩy tăng trưởng kinh tế công bằng, đặc biệt là đối với các MSME, thông qua việc mở rộng thương mại, dịch vụ và liên kết đầu tư khu vực. Nó cũng nhấn mạnh các 4C thông qua đó Philippines được hưởng lợi từ RCEP và bao gồm, (a) chi phí rẻ hơn để tìm nguồn cung ứng đầu vào chính của lĩnh vực sản xuất; (b) thuận tiện cho doanh nghiệp trong giao dịch với các đối tác FTA chủ chốt; (c) khả năng cạnh tranh cho các ngành công nghiệp Philippines; và (d) bổ sung các chương trình hỗ trợ hiện có của chính phủ.

DTI tiếp tục khẳng định rằng RCEP cung cấp một khu vực tích lũy rộng lớn hơn cho phép các nhà xuất khẩu Philippines có nguồn gốc từ 14 quốc gia, bao gồm các nguồn nhập khẩu nguyên liệu thô hàng đầu của đất nước (ASEAN và Trung Quốc). Hơn nữa, dựa trên một số nghiên cứu, ngoài quy mô của nó, RCEP sẽ củng cố hội nhập chuỗi cung ứng khu vực bằng cách tự do hóa các quy tắc xuất xứ. Nó sẽ cho phép các thương nhân tìm nguồn hàng hóa trung gian từ bất kỳ thành viên nào trong số 15 thành viên chỉ với một chứng nhận xuất xứ và tăng cường hơn nữa hội nhập kinh tế khu vực Đông Á và cải thiện đáng kể môi trường kinh doanh tổng thể trong khu vực. Cần lưu ý, một thị trường siêu lớn tích hợp đã được sinh ra từ RCEP, bơm động lực mạnh mẽ vào tăng trưởng kinh tế khu vực và toàn cầu.

Các đặc điểm thuận lợi đáng chú ý khác là một phần của RCEP bao gồm (1) các quy tắc đơn giản và thống nhất; (2) ít rào cản hơn; (3) thủ tục hải quan nâng cao; (4) chi phí hành chính ít hơn và tạo thuận lợi thương mại; (5) tăng cường tiếp cận thị trường; (6) thông qua các quy tắc và kỷ luật về thương mại điện tử; (7) bảo vệ quyền sở hữu trí tuệ (IPR) mạnh mẽ hơn; và (8) thực hiện các chính sách cạnh tranh.

Về mặt địa chính trị, RCEP là một vai trò trung tâm của ASEAN vì ASEAN đang ở giữa quá trình đàm phán RCEP. Do đó, RCEP là một minh chứng cho ngoại giao quyền lực trung gian của ASEAN, điều đó cũng có nghĩa là các quốc gia thành viên ASEAN sẽ ít nhiều là những người chơi chính thiết lập các điều khoản tham gia và quy tắc của RCEP.

Kết luận

Nhìn lại, việc tham gia RCEP vào thời điểm sớm nhất có thể sẽ là lợi thế của Philippines, trong khi việc trì hoãn rất có thể sẽ dẫn đến mất cơ hội cho đất nước. Bộ trưởng Thương mại sắp mãn nhiệm Ramon Lopez tuyên bố rằng sẽ có hậu quả nếu việc phê chuẩn thỏa thuận thương mại bị trì hoãn.

"Nhu cầu đã đề cập trước đây nếu chúng ta không phê chuẩn, một số khoản đầu tư cũng sẽ chuyển sang các nước tham gia RCEP vì các quốc gia đó sẽ được hưởng nhượng bộ thị trường ở các nước RCEP khác. Sau đại dịch, điều này sẽ ảnh hưởng đến đà tăng trưởng FDI (đầu tư trực tiếp nước ngoài) rất tốt của chúng ta và các mục tiêu tạo việc làm. Mỗi ngày chúng ta trì hoãn, có một mối đe dọa đối với việc bỏ lỡ các cơ hội thương mại và đầu tư".

Như DTI đã chỉ ra; Chỉ tính riêng quy mô lớn và mức độ các hoạt động kinh tế trong khu vực, Philippines cần phải là một phần của RCEP. Do đó, Philippines phải phê chuẩn RCEP và là thành viên cam kết đầy đủ của hiệp định thương mại này. Làm khác đi sẽ là một bất lợi cho Philippines so với các quốc gia thành viên ASEAN khác.

Không còn nghi ngờ gì nữa, RCEP là một thỏa thuận thiết yếu cho Philippines và khu vực châu Á Thái Bình Dương. Nó đã mang tất cả 15 quốc gia lại với nhau trong các quy trình và thỏa thuận thương mại đơn giản hóa lần đầu tiên. Quan trọng nhất, RCEP là một thỏa thuận thương mại thực sự cho châu Á ở châu Á.

Tác giả Anna Rosario Malindog-Uy là Giáo sư Khoa học Chính trị, Quan hệ Quốc tế, Nghiên cứu Phát triển, Nghiên cứu Châu Âu, Nghiên cứu Biển và Trung Quốc. Bà đã làm việc với Ngân hàng Phát triển Châu Á (ADB) và các tổ chức phi chính phủ trong nước và quốc tế khác với tư cách là nhà tư vấn. Cô là Chủ tịch của Techperformance Corp, một công ty dựa trên CNTT ở Philippines.

SỰ KIẾN THƯƠNG MẠI- HỘI CHỢ- TRIỂN LÃM- CƠ HỘI KINH DOANH

Triển lãm Thực Phẩm và Đồ uống Manila 6/2022

Được thành lập vào năm 2006, Hội chợ Triển lãm Thực phẩm và Đồ uống Manila (MAFBEX) là nơi quy tụ lớn nhất của đất nước với những trụ cột mang tính biểu tượng và những nhà triển lãm

mới xuất sắc của ngành thương mại thực phẩm. Được tổ chức vào tháng 6 hàng năm, MAFBEX phân chia khu vực hội chợ tại Trung Tâm Thương mại Thế giới của mình thành năm khu vực phục vụ cho các khu vực thực phẩm, đồ uống và các món ăn khác nhau, MAFBEX là triển lãm thực phẩm được mong đợi nhất dành cho các chuyên gia trong ngành, nhà đầu tư và cả những tín đồ ẩm thực.

Chi tiết Xem Brochure đính kèm

Enerprime Incorporated tìm nhà nhập khẩu đồ chơi

Enerprime Incorporated có trụ sở tại Timog thành phố Quezon chuyên nhập khẩu và phân phối pin ô tô ENERGIZER từ Hàn Quốc. Link đính kèm là các mẫu sản phẩm mà Enerprime Incorporated hiện đang tìm kiếm nhập khẩu.

Mục tiêu của Enerprime Incorporated phân phối trên thị trường ở Philippines qua bán lẻ trực tuyến/online và phân phối trên thị trường đại chúng. Sản phẩm mà Enerprime Incorporated nhập khẩu và phân phối thường dành cho phân khúc giá cả trung cấp và rẻ, nhưng cũng bao gồm các nhà cung cấp chất lượng tốt để đa dạng hóa về chủng loại và về chất lượng vật liệu.

Địa chỉ liên lạc

Jan Derrick C. Ong MD

Địa chỉ văn phòng: 37 Timog Avenue South Triangle QC.

Điện thoại cố định / Liên hệ : 8-332-8625 / (+63) 925-815-885

Trang web: <http://www.dragonfireworks.com/> <http://enerprimeph.com>

THƯƠNG VỤ VIỆT NAM TẠI PHILIPPINES (VTOPH)

ĐT: + 63 28 4043659

Email: ph@moit.gov.vn

Địa chỉ: 670 Ocampo Street, Malate, Metro Manila

Post No. 1017